

би се сравнили съ него по дѣятелностъ и заслуги. Не по-малка е била именитостъта на Пашева и въ търговския свѣтъ. „Наполеоновиятъ кодексъ“ е била неговата настолна книга. Способността му като кореспондентъ и главенъ администраторъ въ конторитѣ на виднитѣ български търговци въ Цариградъ бѣ оцѣнена добръ отъ Одеския търговецъ на жита, — българинътъ *Никола Мироновичъ Тошковъ*, който и поханилъ прѣзъ 1869 г. Пашева да поеме управата на житната му фирма въ Одеса. По онова врѣме Лондонската фирма на жита Спартали и С-іе тръгувала съ Одеса и въ продължение на извѣстно врѣме всичкия житенъ износъ изъ Одеса ставалъ подъ ръководството на х. Мина. Търговскитѣ му способности въ Одеса тѣй скоро се прочули, щото, по увѣрение на Ташауеръ, Червенаковъ и др., търговски мисити слѣдѣли Пашева даже и по увеселителнитѣ заведения, за да чуятъ отъ тоя търговски *оракулъ* на какви цѣни мисли да купува извѣстни стоки, та и тѣ да купуватъ същото, увѣрени, че Пашевъ никога не губи въ своитѣ търговски прѣдприятия. Извѣстнитѣ българи Палаузовъ, Рашеевъ и др. приели Пашева въ Одеското настоятелство. Въ Одеса Пашевъ добилъ широка търговска именитостъ и неограниченъ кредитъ всрѣдъ търговския свѣтъ. Набързо той става притежателъ на редъ здания въ улицитѣ „Янска“ и „Гулевая“. Пашевъ, обаче, не прѣстава да се интересува и съ народни работи: получава бълг. списания и вѣстници, праща руски списания на цариградското читалище и обилно помага на учащитѣ се българи — съ сръдства и съвѣтъ. За подкрѣпата, що далъ на едно английско благотворително дружество, той получилъ орденъ отъ английския кралъ и отъ папата.

Въ 1876 год., когато Н. Тошковъ билъ вече умрѣлъ, прѣзъ мѣсецъ ноември, Николай Николаевичъ секретно пратилъ х. Мина въ Ромжния и България